

Илиада знаеше я изустъ, и той мислеше и я наричаше приготвление за завоевателно юначество, и като я прѣглѣда Аристотель купи-я и му стана както нарѣчена „отъ нартиката“¹ И споредъ както казва Онисикритъ² че царь Александръ всякой пѣть турваше Илиада подъ възглавницата си заедно съ ножътъ си. А като си нѣмаше други книги, когаго бѣше въ сѣверна Азия, та заповѣда на Арпала³ да му испрати нѣколко книги; и той му испрати книгитѣ на Филиста⁴, и много отъ пѣснитѣ на Еврипида Софокла и на Есхила, също и отъ Телеста⁵ и Филоксена⁶. А за Аристотела въ начало Александръ много се удивляваше за него, и твърдѣ много го обичаше, споредъ както исповѣдваше че не по-малко отъ баща си; защото отъ баща ми, казваше той, имамъ всичко да живѣя, но отъ у-

1) Защото александръ назеше тойзи прѣписъ отъ Аристотеля, т. е. на Илиада, вжтрѣ въ единъ великолепенъ ковчегъ.

2) Той бѣше управитель на александровийтъ корабъ, а ученикъ на Диогена.

3) Александровъ войвода който послѣ стана Вавилоски управитель.

4) Историкъ отъ градъ Сиракусъ, който съществуваше въ врѣмето на Платона.

5) Той бѣше отъ Сицилия, който стѣстуваше въ врѣмето на Филиппа, и пѣше съ китара.

6) Поетъ, който нѣше съ китара, и съществуваше въ врѣмето на Пелопонеската война.